

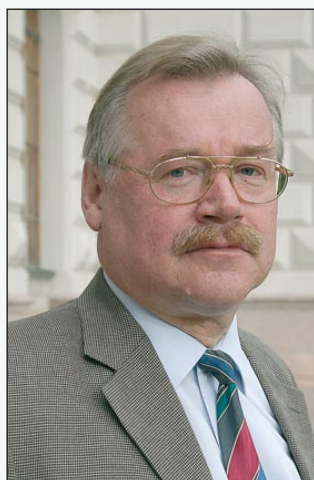

Pyyhtiä sukuleht

Kuparsaaren Pyyhtiät-sukuseura 2011

Puheenjohtajan palsta

Sukututkimus etenee tällä hetkellä pienin askelin. Tutkimuksesta vastaavalla Riitta Pyyhtiällä on ollut meneillään pieniä projekteja, joihin on löydetty ratkaisuja. Kaiken kaikkiaan sukupuuhun ei ole odotettavissa kovin paljon uusia tietoja liittyen menneisiin vuosisatoihin. Nyt keskitytään enemmänkin sukuun uudempien tietojen oikeellisuuden tarkistamiseen, jotta puusta saataisiin julkaisukelpoinen. Tässä pyydetään jäseniltä edelleen apua. Sukupuun alustava versiohan on ollut jakelussa ja sitä on vielä saatavissa joitakin kappaletta puheenjohtajalta.

Sukukirjan toimittamistyö on suunnitteluvaiheessa. Puheenjohtaja on kerännyt kirjallisuutta kirjan johdantolukua varten, sukuun tarkistamistyötä jatketaan, lehdessä julkaistaan muistelmia ja henkilökuvauksia, jotka myöhemmin tulevat sukukirjaan päivitettyssä muodossa. Kuluvan vuoden loppupuolella on tarkoituksena alkaa kerätä materiaalia sukuseuran jäsenten lyhyitä henkilökuvauksia varten. Hallituksen jäsenet keräävät omien sukuhaarojensa valokuvat ja henkilötiedot kaikilta kirjaan henkilötietonsa haluavilta. Myös laajempia henkilöhistorioita ja tapahtumakuvaus otetaan mielellään kirjaan. Pyydänkin seuran jäseniä kirjoittamaan pieniä juttuja sellaisista sukulaisistaan, edesmenneistä tai nykyisistä, joista he haluavat kertoa suvulle ja merkitä jälkipolville muistoksi.

Karjalan historiasta on julkaistu tai ollaan julkaisemassa merkittävää kirjasarjaa Karjalaisen kulttuurin säätien toimeksiannosta ja rahoituksen turvin. Kirjasarja käsittää kuusi osaa, joista kukin sisältää useita huippuasiantuntijoiden laatimia ja viimeaikaiseen tutkimukseen perustuvaa kirjoitusta. Karjalan maan ja kansan historian kuvaus lähtee esihistoriasta ja arkeologiseen tutkimukseen perustuvasta tarkastelusta liikkeelle, käyden läpi väestön muutokset, sodat, elinkeinorakenteet, rajojen muutokset päättyen 1930-luvulle asti. Karjalan historia liittyy erittäin kiinteästi Ruotsin, Novgorodin, Puolan, Venäjän ja saksalaisen ritarikunnan välisen selvittelyyn, jossa tavallinen kansa on kärsijän asemassa. Sodista johtuen väestön kasvu on hidasta ja jopa laskevaa niin, että Ruotsin kuningas joutuu hankkimaan kannakselle ja Käkisalmen läänin uutta väestöä Saksasta ja Hollannista. Tämän seurauksena myös Pyyhtiän sukuun on tullut Hollantilaisia. Tämän suosittelen lämpimästi tämän kirjasarjan lukemista kaikille historiasta kiinnostuneille.

Tässä lehdessä on jälleen henkilökuvauksia ja muisteloita hallituksen jäsenten kirjoittamina. Allekirjoittanut on haastatellut seuran edellistä puheenjohtajaa Reijo Oravaa ja hallituksen nykyistä jäsentä Heimo Pyyhtiä. Kerttu on kirjoittanut Kuparsaaren nuorisoseuran Taimen 100-vuotishistoriikkiin sekä muisteloja Kuparsaaren käynneistään. Lisäksi lehdessä kerrotaan Markku Pyyhtiän taiteen näyttelystä Imatralla, johon sukuseuran kokousväki tutustui viime kesänä. Myös sukujuhlalla on kuvaus lehdessä. Kuparsaaren Pyyhtiöiden sukuviiri on valmistunut ja sen voi ostaa itselleen tulevassa sukujuhlalla Ikaalisissa. Myös sukukirjan painatusmuotoa ja painajaa harkitaan parhaillaan.

Kuluvan vuoden sukutapaaminen järjestetään Ikaalisten kylpylässä. Ajatuksena on, että myös perheen nuorempi väki viihtyisi juhlassa. Ohjelmassa on varattu runsaasti aikaa kylpyläpalveluista nauttimiseen. Tässä lehdessä on ilmoitus kesäretkien ohjelmasta ja ilmoittautumismenettelystä. Hallitus pyytää seuran jäseniä lähtemään taas sankoin joukon tälle vuosijuhlaretkelle unohtamatta nuorempaa väkeä kotiin. Kylpylässä varmasti nuorempikin väki viihtyy. Syyskuun alku on valittu kokousajan kohdaksi sen tähden, että arvokkaina pidetyt kesäiset viikonloput jäisivät vapaiksi muuta omaehtoista ajankäyttöä varten.

Reijo Orava Kuparsaaren Pyyhtiät – sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja

Reijo toimi sukuseuran perustamistyöryhmän puheenjohtajana ja sittemmin perustetun sukuseuran ensimmäisenä virallisena puheenjohtajana vuosina 2003-2007. Tässä tehtävässä Reijon tukena oli vahva kokemus järjestötyöstä riistanhoitoalalta. Työelämässä Reijo toimii nykyisin Uudenmaan piirin riistanhoitopäällikkönä.

Reijo Oravan sukutausta johtaa Karjalaan. Isä, Kauko Orava, oli kotoinen Raudusta ja äiti Maija oli lähtöisin Antrean Kuparsaaresta Peltolan talosta. Antti ja Aino Pyyhtiän perhe kuten myös Maija-tytär asettuivat sodan jälkeen Lopen Pappilanlä-

Reijo ja Maritta tapasivat vuonna 1972 perinteissä latotansseissa Riuhimäen Rytmiriihessä. Vuonna 1975 solmittu avioliitto jatkuu edelleen onnellisena. Toistensa arvostamisen ja itsenäiset harrastukset Reijo mainitsee 35-vuotisen avioliiton salaisuudeksi.

niin. Avioliitto Kauko Oravan kanssa merkitsi muuttoa Lopen Nyynäisten kulmalle. Reijo syntyi maatalon pojaksi viisikymmenluvun alussa.

Reijo on koulutukseltaan agronomi ja hän toimi valmistumisensa jälkeen ensin 9 vuotta Työtehoseurassa maatalouden tutkimustehtävissä ja vuodesta 1985 alkaen riistahallinnon tehtävissä. Toimittuaan ensin Metsästäjäin keskusjärjestön tiedotuspäällikkönä hän on ollut vuodesta 1988 alkaen Uudenmaan riistanhoitopiirin riistapäällikkö.

Nykyisin Reijo asuu Nurmijärvellä. Perheeseen kuuluu Marittavaimo sekä kaksi poikaa. Jälkikasvu on jo muuttanut omilleen ja ensimmäinen lapsenlapsi syntyi kolme vuotta sitten.

Reijon mukaan 90-luvulla tehty ensimmäiset Kuparsaaren retket herättivät hänen mielenkiintonsa juurien tuntemiseen. Lopullinen kimmoke käytännön toimiin oli kuitenkin äidin kuolema vuosituhaten alussa. Havahduin siihen, että tietolähteet häviävät ympäriltä. Suurena innostajana oli Kerttu Pyyhtiä, äidin serkku ja kasvinkumppani.

Yllättävää on ollut kuitenkin se, kuinka paljon tietoa on olemassa. Pyyhtiän suvun ja myös Oravan suvun juuret on pystytty selvittämään 1500-luvun loppuun saakka.

Ammatinvalinnasta Reijo toteaa, että maatalon pojalle suuntautuminen maatalousalalle oli varsin luontevaa. Sodan jälkeen maatilojen lapset joutuivat jo pienestä mukaan toi-

hin sekä pelloilla että karjanhoidossa. Lukioaikana valinnan vaihtoehtoisiksi seuloituivat agronomin tai eläinlääkärin ammatti. Kemian opinnot lukiossa jäivät kuitenkin sen verran ohuiksi, että realistina panostin vain agronomiopintojen pääsykokeisiin ja sillä tiellä ollaan.

Tänä päivänä Reijo suuntaisi maa- ja metsätalouden opintonsa hiukan toisin. Reijo opiskelisi enemmän riistabiologiaa. Nuorena 18-vuotiaana ei osannut kuvitella, millaisia työmahdollisuuksia riistabiologilla olisi. Perusopinnot olisivat helpottaneet varmasti työntekoa. Nyt asiat on opittu työtä tehden.

Metsästysharrastus johti Reijon lopulta riistanhoitoalalle. Reijo oli opiskeluaikana noin vuoden maataloustoimittajana ja harrasti valokuvausta. Alan vaihto tapahtui oikeastaan mielihoitajasta, kun kymmenen vuotta maataloustutkimuksen tehtävissä alkoi täytyä. Metsätäjäin Keskusjärjestöön haettiin tiedotuspäällikköä. Reijo haki ja tuli valituksi. Tiedottajan tehtävissä hän sitten perehtyi metsästyksen ja riistanhoidon tehtäviin. Kolme vuotta myöhemmin hän haki Uudenmaan riistanhoitopiiriin ja valitsijat arvelivat hänen tietävän alasta jo riittävästi. Tosiasia on kuitenkin, että siitä se riistahallinnon opiskelu vasta alkoi.

Kysymyksen, onko riistanhoi-

to hyvällä mallilla Suomessa, Reijo vastasi, että suomalainen metsästyks- ja riistahallinto on kansainvälisesti verraten mallikelpoisesti järjestetty. Erityispiirre on metsästäjien omatoiminen osallistuminen hallintoon ja suuri vapaaehtoistyön määrä. Riistakannat tunnetaan hyvin ja kantojen säätely toimii enimmäkseen hyvin.

EU ja ihmisten kaupungistuminen tulevat Reijon mukaan muuttamaan monia metsästyksen käytäntöjä. Monia lajeja saattaa poistua saalislistoilta, mutta muutoin metsästyksen tulevaisuus on turvattu yksinkertaisesti siitä syystä, että runsastuottoisia riistakantojamme on säädeltävä ja se tapahtuu helposti harrastusmuotoisen vapaaehtoistoiminnan puitteissa. Riista on lisäksi luomuravintoa ja sen arvostus on kasvussa.

Reijo on ollut perustamassa myös Kuparsaaren metsästysseuraa. Seura syntyi jonkinlaisena vitsinä heitetyn ajatuksen seurauksena. Kari Kuperinen innostui heti ajatuksesta ja muutaman vuoden kypsytelyn tuloksena seura perustettiin Kuparsaareissa vuonna 2007. Kuparsaaren metsästysseura yhdistää jäseniään erityisen voimakkaasti. Kuparsaarelaiset sukujuuret yhteisine kokemuksiin ja yhteinen metsästysharrastus nivovat porukan tiiviisti yhteen.

Kysymyksen, kuinka Reijo on

Maritta ja Reijo

kokenut käynnit äitinsä kotikonnuilla Antrean Kuparsaareissa, Reijo vastasi, että ”Ensimmäiset kokemukset olivat avartavia ja liikuttavia, mutta viime vuosien käynnit ovat alkaneet masentaa. Kertun ilmaisu lainatakseni Kuparsaari oli nukkunut Ruususen unta ja oli helppo haaveilla, että evakot voisivat tavalta tai toisella sinne vielä palata. Vénäjän ja Pietarin seudun talouskasvu näkyy nyt myös Vuoksella. Ökyhuiloita nousee jatkuvasti ja uudet isännät tiukentavat otettaan myös Kuparsaareissa. Haaveet karjalaisten paluusta kannattaa unohtaa”.

Reijo on matkoilla nelisen viikkoa vuodessa. Perheen lomamatkat suuntautuivat aiemmin, kun lapset olivat pieniä, Espanjan lomasail-

le, mutta nyttemmin vaimon kanssa Euroopan pääkaupunkeihin ja mm. Karibialle.

Kotimaan metsästysmatkat suuntautuvat Itä- ja Pohjois-Suomen lintumaille, missä saksanseisajalle vielä löytyy käyttömahdollisuuksia. Vakiuisin ulkomaan matkakohde on ollut 1990-luvun alusta asti vuotuiset metsästysreissut Pohjois-Saksassa, johon on muodostunut laajahko metsästyskavereiden ja perheystävien verkosto. Viisikymmenvuotispäivien jälkeen aloittamani jousimetsästysharrastus on puolestaan vienyt retkille Afrikkaan ja Pohjois-Amerikkaan.

Reijoa haastatellut Ilmo Pyyhtiä

Kuparsaaren metsämiehiä

Markku Pyyhtiän 70 – vuotismuistonäyttely Imatran kulttuurikeskuksessa 19.6.2010

Hienoa sattumaa oli että 19.6.2010 vietettiin Kuparsaaren Pyyhtiöiden sukuseuran juhlaa Imatralla ja samana päivänä Markku Pyyhtiä olisi täyttänyt kunniakkaat 70-vuotta! Markku Elias Pyyhtiä nukkui kuitenkin pois Pyhäinmiesten päivänä 4.11.2000 Lappeenrannassa äkillisesti sairauden murtamana ja läheisten suureksi suruksi.

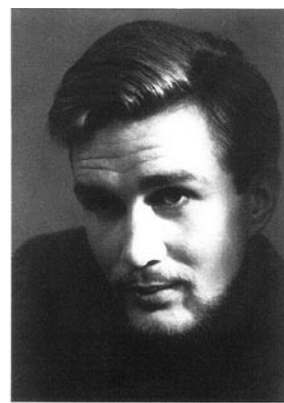
Markku Pyyhtiä syntyi 19.6.1940 Imatran Tainionkoskella, silloisen Ruokolahden pitäjässä, Anna ja Matti Pyyhtiän kuopukseksi ja Pertin, Pirkon sekä Riitan pikkuveljeksi.

Jo pienenä poikana hänen huomattavat taiteilijan lahjansa ilmenevät vahvana. Markun intohimonä oli erityisesti piirtäminen, jonka avulla hän kykeni tuomaan esiin

sen herkkyyden ja kauneuden, jolla hän ympäristöään hahmotti. Markku oli maailman menon tarkkailija, ei niinkään seikkailija. Hän useimmiten otti käteensä lyijykynän ja paperia ja alkoi piirtää näkemäänsä. Myöhemmin nuorukaisena Markun seikkailijaluonnekin alkoi nostaa päätään ja hän toteutti maalausmatkoja Keski- ja Etelä-Eurooppaan ja Lapin maahan.

Markku vaikutti koko ikänsä Imatran seudulla, liikkuen polkupyörällä kyläpaikasta toiseen rennosti jutellen. Markku oli rauhallinen, lupsakas ja ihmisrakas kaikkien kaveri. Hän hahmotti maailmaa humoristis-filosofisesta näkökulmasta, josta kuuli ja hänen kanssaan keskustelemaan antautuva sai runsain mitoin nauttia.

Markulla oli omaleimainen tyyli, hän oli sellainen pikkukaupungin taiteilija. Tarkalleen ei ole tiedossa, kuinka monta taulua hän ehti tehdä elämänsä aikana, mutta niitä lienee varmasti useammassakin imatralaiskodissa. Markku rakasti luontoa ja tämä näkyi myös hänen töissään. Lukuisat maisemat on ikuistettu mieleenpainuviin öljyväritauluihin. Tekipä Markku aikanaan myös tilaustyönä lasimaalauksia mm. Imatran ja Helsingin Kannelmäen seurakunnille. Hänen suunnittelemansa kauniit kangasvuokkoaiheiset verhot ovat ilahduttaneet koteja Imatralla. Näyt-

Markku Elias Pyyhtiä
19.6.1940 – 4.11.2000

telyihin Markku ei elämänsä aikana taideteoksiaan hevillä antanut, "Osulan hotellissa" ristiriitaisen vastaanoton saaneen "Lapin kuvaa" -näyttelyn vuoksi.

Markku oli innostunut öljyväritöiden ohella muotokuvamaalauksesta, lyijykynätoista ja grafiikasta. Ateneumin vapaan taidekoulun maalauskurssien lisäksi Mark-

Ilmo Pyyhtiä kiittää näyttelyn järjestäjiä Pirkko Johanssonia, Ilkka Johanssonia ja Elinamarika Johanssonia.

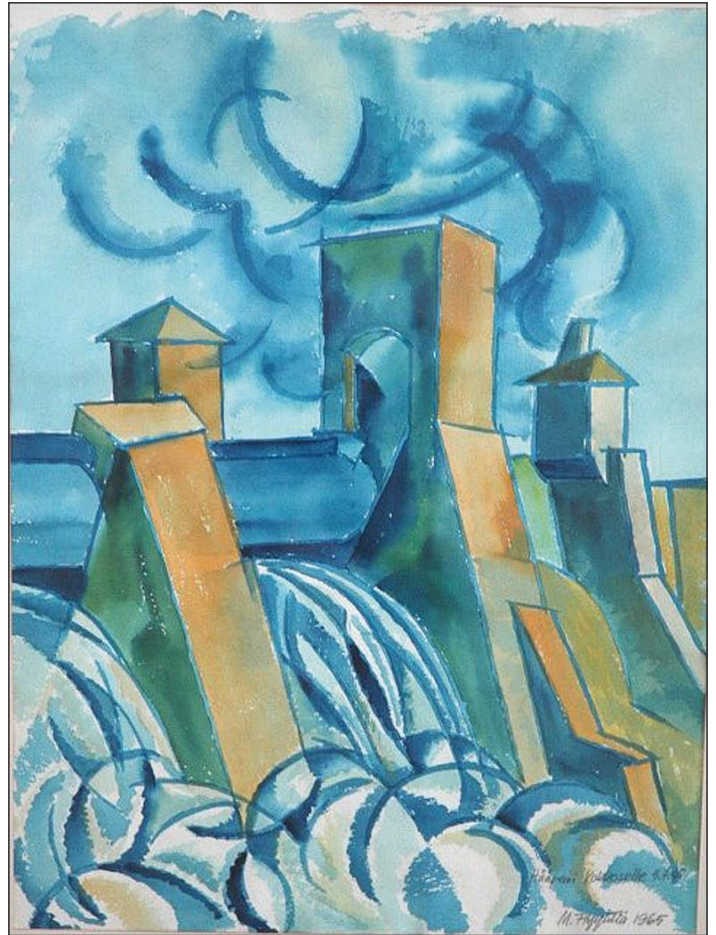
Markun taidetta

ku vietti parikymppisenä lyhyen aikaa mm. Sisiliassa ja Ranskassa ja tuli sieltä Helsingin kautta takaisin Imatralla. Aikanaan samalla maalauskurssilla olleen taidemaalari Sinikka Kurkisen mukaan Markku oli ennen kaikkea loista-va piirtäjä.

Markku myi töitään, mutta vierasti rahan ja taiteen sotkemista keskenään viimeiseen saakka, vaikka elämän realiteetit vaativatkin tekemään toisinaan myös myyntityötä. Boheemi taiteilijaelämä rosoisti Markun elämäntapaa. Hän oli naimisissa kahdesti. Lapsia kahdesta avioliitosta siunaantui yhteensä neljä. Viimeiset vuotensa Markku eli yksikseen, jatkaen intohimoista elämäntehtävänsä taiteilijana. Taiteen tekemisen ohella Markku työskenteli myös mainostoimistossa, suunnitellen lukuisia edelleenkin Imatran seudulla toimivien urheiluseurojen ja yritysten merkkejä ja logoja. Useat seutukunnan silkkipainotyöt 60-70 -luvulla ovat Markun käsialaa. Mainostoimis-

töyön ohella Markku toimi satunnaisesti myös kuvaamataidon opettajana.

Lapsuudenystävän mukaan Markku teki armeijan kompaniankin arjesta hauskaa. Hän mm. piirteli iltaisin opetussalin mustalle taululle erilaisia anatomisia tutkielmia erään juopon kersantin pyynnöstä. Eräs ystävä muisteli lämmöllä Markun vierailua Vuorimiehenkadun kodissa, jossa hän kodin koristukseksi teki muutaman eteläaiheisen akvarellin. Toisen tuttavien mukaan jouluaaton joulupukkikeikka Markun kotiin päättyi hauskan erikoisesti, kun joululaulujen sijaan alettiinkin muuttotouhuihin. Tämän lisäksi eräs läheinen ystävä muistelee lämmöllä sitä hetkeä, kun Markku tuli aamulla ostamaan kehykset, kankaan ja öljyvärit ja kertoi, että seuraavana päivänä olevaan hääjuhlaan pitäisi saada taulu aikaiseksi. Luotettavan todistuslausuman mukaan taulu tuli kuin tulikin valmiiksi juhlavaksi lahjaksi hääparille.

Imatrankoski

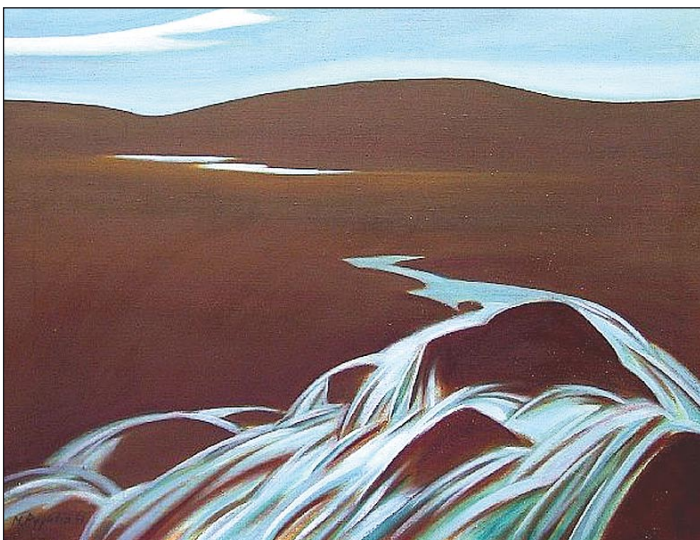
Markun muisto elää, hän on kuollut vain fyysisesti. Hänen joulupukkimainen olemuksensa säilyy ystävien ja tuttavien mielisä niin kauan kuin muistelijoihin henki pihiisee. Markku oli hieno persoonallisuus ja oman polkunsu kulkija. Markun näyttelyn avajaisiin osallistui reilu linja-autolastillinen Pyyhtiän suvun edustajia, jotka olivat saapuneet Imatralla viettämään iloista sukujuhlaa. Näyttely tavoitti vieraskirjan mukaan ko-

konaisuudessaan lähes kolmesataa taiteesta nauttijaa. Näyttely huomioitiin myös paikallislehdissä kuvien kera, toisen lehden kirjoittaessa näyttelystä ennakko- toisen lehden juttu julkaistiin näyttelyn aikana.

Näyttelyssä olleisiin teoksiin voi tutustua valokuvamuodossa internetosoitteessa:

www.ilkajohansson.com

© Elinamari ja Ilkka Johansson

Maisemakuva Lapista

Näyttelytila

Muistojeni Kuparsaari

Kuparsaari oli ennen sotia vauras kylä, jota Vuoksi ympäröi lukuisine saarineen ja niemineen. Siellä ovat Pyyhtiän suvun juuret, Kempin lammen rannalla, Pyyhtiän mäellä. Kuparsaari oli oikea saari 150 vuotta sitten, kun Kempin lammen kautta virtasi Vuoksi. Kiviniemen kosken ruoppaus laski Vuoksen veden pintaa yli kolmella metrillä ja kytki Kuparsaaren mantereeseen.

Kävin Kuparsaarella ensi kertaa sodan jälkeen juhannuksena vuonna 1983. Kylässä ei ollut yhtään pystyssä olevaa rakennusta. Vain rakennusten kivijalat ja perunakellarit olivat jäljellä. Kylätie oli tyhjä. Vain luonto kukoisti. Satakielerit lauloivat ja kädet kukkuivat. Kukat peittivät peltojen sarat. Juhannusruusut rönksyivät talojen raunioilla ja pihalla. Myös siireenipensaat täyttivät loistollaan ja tuoksullaan pihamaat. Saari oli oikea luonnonparatiisi.

Olin matkassa veljeni Eeron kanssa. Kuljimme ruohon peittämää kylätietä kotimäelle Peltolan niemeen. Juhannusruusut valtasivat koko pihamaan. Vuoksi kimalteli ympärillä tyynenä. Lintujen valtava konsert-

ti täytti kotikonnut. Istahdin kotini rauniokivelle. Voi sitä ihanaa tunnetta, mikä täytti mielen. Sitä ei voi sanoa kuvata. Lapsuuteni pihamaa ja leikkipaikat oli edessäni. Muistoissani välkkyivät nuoruuden soitelut Vuoksella.

Kylä pysyi rauhassa 90-luvun alkuun. Teimme kotiseuturetkiä Kuparsaareen isoilla ryhmillä kaksi-kolme kertaa kesässä, yövyimme teltoissa, kalastimme verkoilla, saimme paljon kalaa. Paistimme kalaa ja keitimme kalasoppaa. Istuimme nuotion ympärillä nauttien kesäilman rauhasta. Muistelimme lapsuutta ja nuoruusvuosia täällä kotikylässä. 90-luvun puolivälin jälkeen venäläiset kalastajat alkoivat kuitenkin val-

Annikki Uurala

lata rantoja. He pystyttivät telttoja, ajelivat isoilla maastureilla ja sotkivat rannat, kylätiet ja sillat huonoon kuntoon. 2000-luvun alkupuolella venäläiset järjestivät rallikilpailuja kymmenillä maastureilla. Kylän rauha meni lopullisesti. Hieman myöhemmin alkoi ilmestyä vartioituja ja muureilla ympäröityjä kesämökkejä Lietsaaren rannoille.

Lopullinen kylän hävitys ja raiskaus tapahtui 2000-luvun lopulla. Kylätie katkaistiin isoilla ojilla, ki-

villä ja tukeilla. Isot koneet mursivat kylätiet. Metsät hakattiin keskikylälle asti. Paremmat puut oli viety pois ja huonot puut jätetty sikin soikin metsään. Jalkamiehen on mahdollista liikkua metsissä nykyisellään. Tämä on kauniin, vauraan kylän kohtalo. Pyyhtiän suvun juuret pysyvät kuitenkin Kuparsaaren mullassa ikuisesti. Ne eivät häviä kaivurillakaan.

Kerttu Pyyhtiä

Sukukokous ja –juhla Imatran valtionhotellissa kesäkuussa 2010

Imatra valittiin kokouspaikaksi sen vuoksi, että edesmenneen taiteilija Markku Pyyhtiän lähisukulaiset olivat järjestäneet Markun taiteen näyttelyn Imatran kulttuuritalolle kesäkuun 19. päivänä. Niinpä tutustuimme kokouksen alkajaisiksi koko juhlayönsä voimin näyttelyyn. Sukuseuralaiset olivat todella positiivisesti yllättyneitä näyttelystä ja Markun taiteesta. Taidenäyttelystä kerrotaan tarkemmin Ilkka Johanssonin artikkelissa toisaalla tässä lehdessä.

Näyttelyn avajaisten jälkeen siirryimme Valtiohotellin tiloihin sukujuhlaan ja –kokoukseen. Hotellin arvokkaat tilat loivat mahtavat puitteet juhlaamme varten. Kun lisäksi illalla saimme yllättäen ihaila Imatran kosken kuohuja ja nauttia upeasta illallisesta hotellin ravintolassa juhlapäivämme muodostui mieleenpainuvaksi. Myös kokouksen osan-

Sukujuhlan yleisöä Valtionhotellissa

Kerttu puhuu sukujuhlissa

Ilmo (oik.) haastattelee Jarmoa (vas.)

ottajamäärä ylsi jälleen mukaviin lukemiin, lähes 50 henkeen.

Sukujuhlan ilmapiiri oli miellyttävä ja siellä syntyi paljon ajatus-tenvaihtoa sukuseuran toiminnasta ja tulevista tehtävistä. Juhlan ohjelma käsitti pääasiassa hallituksen jäsenten esityksiä heidän sukulehteen laatimien kirjoitusten pohjalta. Sukuviirin suunnittelukilpailun voittaja ja viirihdotus julkaistiin tilaisuudessa. Keskustelussa seuran jäseniltä tuli jälleen selkeä viesti siitä, että hallituksen halutaan järjestävän sukujuhlia vuosittain.

Seuraavana päivänä, sunnuntaina juhlan ohjelma jatkui Lappeenrannassa, jossa tutustuttiin upei-

siin hiekkaveistoksiin ja linnoituksen uudistuneisiin museoihin, xxx, xxxx ja ratsuväkimuseoon. Museot olivat yllättävän upeita ja täydensivät hyvin sukutapaamista. Lappeenrannan Kasinon lounaan jälkeen jatkui sitten kunkin kotimatka tahoilleen. Lahteen ja Lopelle suuntautuneessa bussissa jatkui juhlan jälkeinen hilpeä tunnelma.

Toivo Pitkä tallensi sukutapaamisen jälleen hienosti filmille. Hänelle annan sukuseuran hallituksen puolesta suuret kiitokset ammattitaidolla tehdystä dokumentoinnista.

Ilmo Pyyhtiä

Valtionhotelli

Sukujuhlan yleisöä Valtionhotellissa

Hollolan pitkäaikaisen palopäällikön Heimo Pyyhtiän haastattelu

Heimo Pyyhtiä on Kuparsaaren Pyyhtiät sukuseuran hallituksen jäsen jo toista kertaa. Hän edustaa sukuseurassa Korkia-Ahon sukuhaaraa ja hänen perheensä on lähtöisin Antrean Saijan kylästä. Hänen isänsä Heikki Pyyhtiä toimi jo Antreassa ja Viipurissa poliisina ja jatkoi poliisin uraa myöhemmin Lahdessa. Hänen äitinsä oli lähtöisin Ruskealasta ja on tyttönimeltään Komulainen. Perheeseen kuului kaksi poikaa.

Heimo on koulutukseltaan autoteknikko ja palomestari. Hän on käynyt koulunsa sodan jälkeen Lahdessa. Ammattitutkinnot hän on suorittanut Tampereella ja Espoossa. Heimo on työskennellyt mm. katsastusmiehenä Lahdessa ja opettajana valtion palo-opistossa Espoossa. Viimeksi hän toimi Hollolan palopäällikkönä 20 vuotta.

Heimo on sotilasarvoltaan reservin kapteeni. Ilmavoimissa suo-

ritetun varusmiespalveluksen jälkeen kertausharjoitustunteja tuli lähes vuosittain. Paloasemalle siirtyminen merkitsi vapautusta aseellisesta palveluksesta eli siirtoa VAP:iin. Tämän jälkeen koulutus suuntautui pelastuspalvelu- ja väestönsuojelualalle. Hollolan reserviupseerikerhon luentoillat kuuluivat vielä toimintaan.

Heimo viettää eläkepäiviään edelleen viimeisen työpaikkansa lähellä vanhassa kodissaan Hol-

llassa yhdessä vaimonsa Railin kanssa. Raili on myös karjalaisia. Heimo tapasi hänet Lahdessa. Heimon mukaan pitkä avioliiton kesto lienee siinä, että kummatkin ovat karjalaisia ja he ovat kokeneet samat vaikeudet ja ajattelevat niistä samalla tavalla.

Nykyisistä harrastuksistaan Heimo toteaa, että omakotitalon jatkuvaa saneerausta voi kyllä harrastukseksi sanoa.

Perheeseen kuuluu jo aikuinen tytär Terhi. Hän on naimisissa ja asuu Kirkkonummella. Terhi palvelee Suomenlahden meripuolustusasemalla ohjuslaivueessa huoltopalveluallupseerina.

Heimon perhe muutti sodan jälkeen Lahteen isän työpaikan siirron myötä. Lahteen asettui tällöin paljon Viipurilaisia yrityksiä, laitoksia ja siirtoväkeä. Hollolalainen Heimosta tuli jo vuonna 1955, kun isä osti omakotitalon sieltä.

Heimon sanoi, että hän innostui sukuseuratoiminnasta, kun Pyyhtiän Kerttu ja Peron Arvi tulivat heille kotiin Hollolaan varata vasten asiasta puhumaan. Kerttu vaati, että Pyyhtiän sukuseuran perustaminen laitetaan alulle. Siitä alkoi lomakkeiden teko ja kirjeiden lähettäminen. Perustava kokous saatiin koolle Lahteen ja siellä tulivat valituksi sajalaisten edustajana ensimmäiseen ”virkamieshallitukseen”.

Sukututkimuksessa Heimoa on kiinnostanut hänen sukuhaaransa suurten sisarusarjojen sijoittuminen kannaksen eri kyliin ja erityisesti hänen isoisänsä asettuminen Antrean Saijan kylään. Pyyhtiän suvun miesten nuoret aviovaimot ovat olleet myös mielenkiintoinen ilmiö.

Ammatinvalinnasta Heimo toteaa, että autourheiluharrastus ja asentajan työ autokorjaamossa johtivat kouluttautumaan kone-tekniikoksi. Liikennelentäjän ura olisi myös kiinnostanut mutta terveystekijät eivät antaneet siihen mahdollisuuksia. Näin myöhemmin ajatellen paloalan ammattitutkinnot olisi pitänyt suorittaa varhemmin.

Paloalalle Heimon johdatti lähellä ollut Hollolan paloasema. Palokuntalaisten toiminta vei jo varhain nuoren miehen mukaansa.

Kysymykseeni, onko paloturvallisuus hyvällä mallilla Suomessa, Heimo vastasi, että rakenteel-

Heimo virkapuvussa

linen palontorjunta kehittyä koko ajan, kun samanaikaisesti ihmiset tulevat yhä huolimattommiksi valistuksesta huolimatta. Paloalan ongelmana on tänä päivänä se, että palomiesten ammattiyhdistysten ja vapaaehtoisten palokuntalaisten välinen kiulu syvenee. Kuitenkin suomi ei ikinä tule toimeen ilman vapaaehtoista työtä.

Terhi tyttären innostus sotilashuippu-urheiluun lienee Heimon mukaan johtunut siitä, että hän harrasti nuorena erilaisia urheilulajeja ja menestyi kilpailuissa. Isän mukana olo ja erityisesti aseiden kanssa toimiminen lienee ollut kannustavana tekijänä.

Kyselin myös kuinka Heimo on kokenut käynnit isän suvun kotikonnuilla Antrean Saijan ja Kuparsaaren kylissä. Heimo totesi, että täytyy kuvitella millaista elämä oli siellä menneinä aikoina. Kaikki paikat on tuhottu niin perusteellisesti, että aika on pysähtynyt. Tulee vain mieleen, että mitä naapuri niillä mailla tekee.

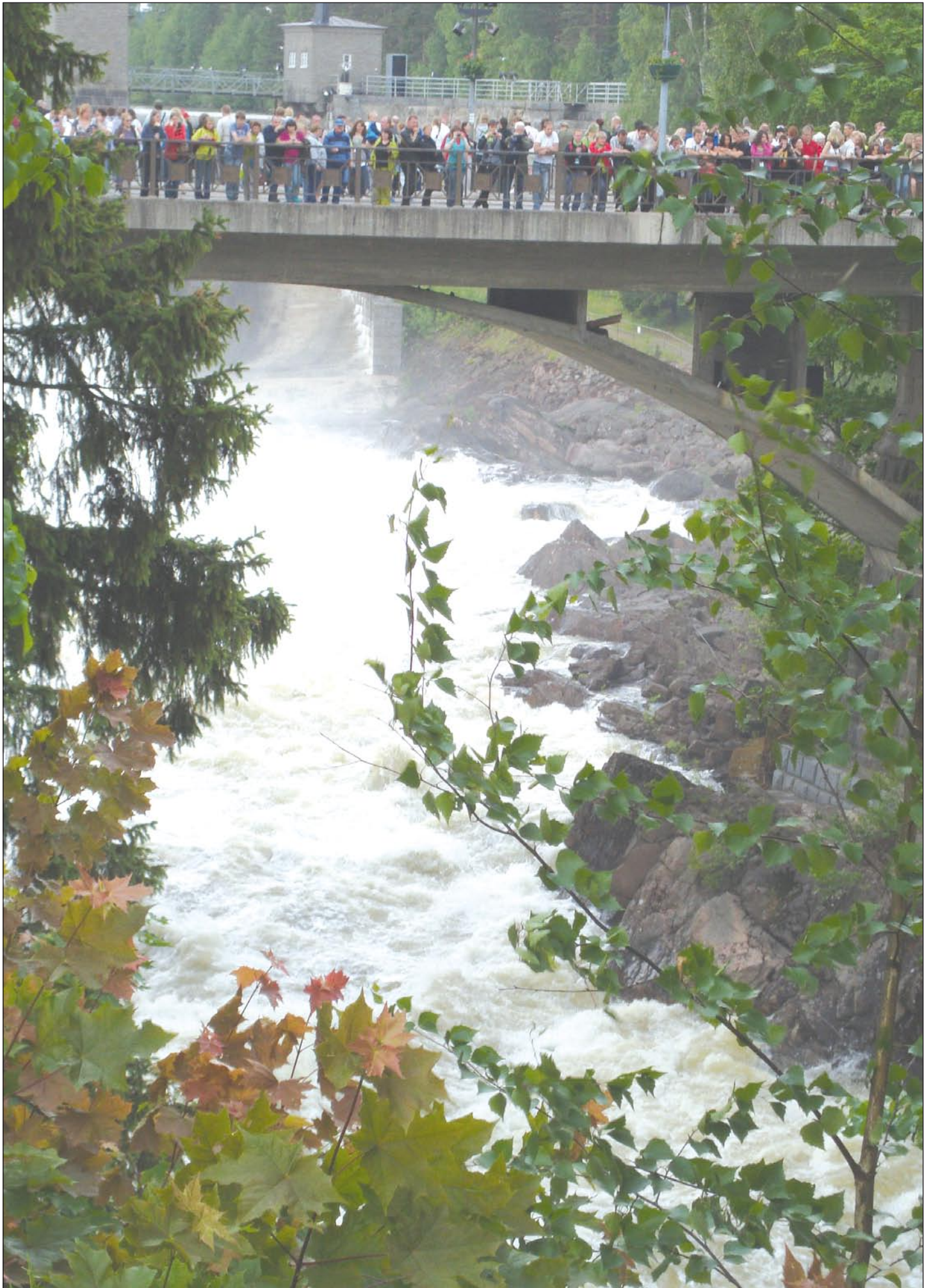
Kysymykseeni matkustelusta Heimo vastasi, että nuorena tuli matkailtua Euroopassa ja opiskeluaikana Amerikassa, vanhempain lämpimissä maissa. Nykyisin ei enää jaksaa pitkiä lentomatkkoja, eikä matkustaminen myöskään liiemmin kiinnosta.

Sukuseuratoiminnasta Heimo on edelleen kovasti kiinnostunut. Hän on kirjoitellut seuran lehteen erilaisia henkilöhistorioita ja seura aktiivisesti muiden sukuseurojen toimintaa sekä osallistuu seuran matkoihin.

Ilmo Pyyhtiä

Heimo vanhempiensa kanssa

MERKKIPÄIVÄT

Kuparsaaren Pyyhtiät -sukuseura onnittelee seuraavia henkilöitä heidän merkkipäivänsä johdosta.

VEIJO PYYHTIÄ
70 vuotta

7.3.2011 Helsingissä,
syntymäpaikka Ruovesi

HEIMO PYYHTIÄ
70 vuotta

28.7.2011 Lahdessa,
syntymäpaikka Lahti

KERTTU PYYHTIÄ
80 vuotta

21.09.2011 Lopella,
syntymäpaikka Antrea

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2010

Kokoukset

Sukuseuran vuosikokous pidettiin Imatran Valtionhotellissa 19.6.2010. Ennen kokousta osallistuimme Markku Pyyhtiän 70-vuotis muistonäyttelyn avajaisiin Imatran kulttuurikeskuksessa. Kokouksessa oli läsnä 55 henkilöä. Illalla juuri ennen päivällistä kokousväellä oli mahdollisuus nähdä Imatran kosken koskinäytös.

Hallitus

Sukuseuran hallitukseen sukuseuran kokoukseen saakka ovat kuuluneet seuraavat jäsenet: Marja-Lee-na Andersin, Kerttu Pyyhtiä, Heimo Pyyhtiä, Jarmo Pyyhtiä, Sirpa Pyyhtiä, Satu Putkisalo, Timo Järvisalo, Riitta Pyyhtiä ja puheenjohtajana Ilmo Pyyhtiä. Hallitus koontui vuonna 2010 kaksi kertaa (tammikuussa ja toukokuussa).

Sukuseuran kokouksessa hallitukseen valittiin samat henkilöt. Hallitus valitsi keskuudestaan puheenjohtajaksi Ilmo Pyyhtiän, varapuheenjohtajaksi Kerttu Pyyhtiän, sihteeriksi Jarmo Pyyhtiän ja taloudenhoitajaksi Satu Putkisalon. Uusi hallitus kokoontui vuonna 2010 kaksi kertaa (syyskuussa ja joulukuussa).

Toiminta

Sukututkimus on hiukan edistynyt eri haarojen täydennyksin ja tarkistuksin. Sukututkimusta ovat tehneet Ilmo Pyyhtiä ja Riitta Pyyhtiä. Sukuviiriä on työstyetty eteenpäin taiteiden maisteri Tatu Piispasen avulla, sekä selvitetty viirin toimittajaa ja viirin hintaa.

Sukukirjan sisällön ja rakenteen luonnostelu aloitettiin syksyllä, sekä alustavasti selvitettiin painoasioita. Joitain valokuvia ja tarinoita on saatu lisää. Kuparsaaren Pyyhtiät sukuleht ilmestyi huhtikuussa 2010. Sukuseura ylläpitää myös leikekirjaa (Sirpa Pyyhtiä) ja kotisivuja internetissä.

Sukukokouksien suunnittelu- ja järjestelytyö sekä sukulehden seuraavan numeron toimittaminen ovat myös kuuluneet vuoden 2010 toimintaan.

Talous

Tilikauden tulos osoittaa 62,65 € ylijäämää, jonka hallitus esittää lisättäväksi seuran omaan pääomaan. Varoja kerätään sukukirjan julkaisua varten sekä toiminnasta aiheutuvien kulujen kattamiseen, kuten sukulehden julkaisuun ja postitukseen.

Tiedottaminen

Tiedottaminen hoidettiin keskitetysti postittamalla jäsenille huhtikuussa Pyyhtiän sukulehti – lehti. Seuran kotisivut toimivat edelleen osoitteessa www.kolumbus.fi/tili-orava.

Jäsenmäärän kehitys:

	Jäsenet
31.12.2003	51
31.12.2004	98
31.12.2005	115
31.12.2006	123
31.12.2007	134
31.12.2008	140
31.12.2009	137
31.12.2010	139

Hallitus

Kuvia Imatran sukukokouksesta

Elämää sodan varjossa

Joutsenossa, Suokumaalla 1941 elettiin sodan varjossa. Rajan pinnassa järven molemmin puolin oli ajoittain rauhatonta, matkaa rajalle ei ollut kuin muutama kilometri. Illan hämyssä vietiin sotakalustoa ja tuotiin pois kaatuneita.

Normaalia elämää yritettiin kuitenkin elää, eihän meitä kylässä enää kovin paljon ollutkaan. Näissä kuvissa näkyy ihmisiä työnsä ääressä. Ollaan ruista leikkaamassa. Näkyy, että sirpit ovat käytössä, ei ollut silloin mitään koneellista työvoimaa eikä tunnettu 8 tunnin työpäivää. Tässä kuvassa on veljeni Martti, hänen takanaan sisareni Aura (Marjo Tannisen äiti), minä sitomassa lyhteitä. Sotapojat olivat siinä metsässä majoituk-

sessä ja tulivat auttamaan. Yksi pojista oli Savitaipaleelta ja yllätys, yllätys, talvella kenttäpostissa tuli kuva, mikä on visusti seurannut minua tähän päivään asti. Vielä siinä ehti käydä vuorollaan kanttiinissa töissä. Kun illalla myöhään tuli kotiin, niin tiesi, että jos sää suosii, niin aamulla taas alkaa uurastus pellolla. Niin sitä vaan tuli työt tehtyä, mikä kerran oli normaalia. Joskus saatiin käsky siirtä yökse pois kylästä, kun tuli hil-

jaista, tultiin kotiin. Marjametsään ei saanut mennä ennen kuin sotatoimet olivat siltä kohdalta elokuun loppupuolella ohi. Niin siinä vain eteenpäin mentiin, kun jaksoi raataa. Nälkäisenä ei huolinut nukkumaan mennä, mutta kuka joutui olemaan korttiannoksilla, ei ollut mikään ihme, että nälkä oli.

Toinen kuva on otettu 1943. Siinä ollaan kyntämässä veljeni kanssa. Minä ajoin hevosia. Kun mentiin sinne joen rantaan, niin käännöstä tehdessä minä en Martin mielestä osannut ajaa, sanomistahan siinä tuli. Viskasin ohjakset pois ja sanoin: aja itse, osaan minäkin sarvikossa olla. Osat vaihdettiin, eihän se viillos mikään kaunis ollut, lopul-

ta nauruksihan se meni. Sitten tuumattiin, että otetaan kuva muistoksi. Pistin ohjakset kaulaan ja kyntö jatkui. Sitten minä puolestani otin kuvan Martista. Siitä tuli muuten mahdollottoman hyvä kuva, mutta Martilta puuttui pää. Siitä minä kiitos sain, että kaikenlainen kuvan ottaja! Niin meni aika, tuli päivä ja ehto ja yö, tuli uusi aamu. Niin ne työt tuli tehtyä leipähöyryllä ja kauramoottorilla.

Nyt 88-vuotiaana ja vaivaisena on aikaa muistella aikaa mennyttä. Kun tähän asti on päästy, niin eiköhän se loppukin jotenkin mene.

Näin muistelee Hilikka Karhu omaa sukua Pyyhtiä 18.2.2011

Noskuan Pyyhtiät

Vuonna 1939 Noskua oli 111 talon ja noin 700 asukkaan muodostama kylä. Vesistöjensä ja teidensä vuoksi kylä jakautui kolmeen yhtä suureen osaan. Kylän halkaisevan Sahajoen varrella on ollut aikoinaan kaksi myllyä ja kaksi sahaa. Kylässä oli kaksi kauppaa. Pääelinkeino oli maatalous. Myös käsityöt kuten korinteke muodostivat huomattavan osan kyläläisten toimeentulosta kuten myös kalastusta harrastettiin. Maataloustuotteita myytiin suoraan Viipuriin sekä käytiin torikauppaa. Harrastustoiminta oli vireää niin henkisiin kuin ruumiillisinkin tarpeisiin.

Isoisäni Matti Juhonpoika Pyyhtiä muutti Kuparsaaresta Noskuaan menäkseen naimisiin Anni Antintytär Oran kanssa. Nuoripari vihittiin avioliittoon 12.12.1869. Näin sai alkunsa sukumme noskualainen haara Matin mentyä vävyksi Oran taloon.

Matti ja Anni saivat kuusi lasta 2, poikaa ja 4 tyttöä. Pojista Juho kuoli 10 kuukauden ikäisenä ja Antista vanhimasta lapsesta, joka syntyi 9.6.1872, tuli minun ja koko sukuhaaramme isä. Antti vihittiin ensimmäisen kerran 6.11.1904 avioliittoon Katri Matintytär Oran kanssa. Heille syntyi poika Matti eli isäni vanhin veli 11.7.1904. Matin ollessa 3-vuotias hänen äitinsä kuoli. Leskenä Antti oli puolitoista vuotta, minkä jälkeen hänet vihittiin 6.10.1912 Saara Erkintytär Ahtiaisen kanssa, joka oli syntynyt 7.9.1882. Hä-

nestä tuli minun isoäitini. Saara synnytti kolme poikaa, joista vanhin syntyi äitinsä syntymäpäivänä 7.9.1913.

Puolentoista vuoden päästä eli 31.3.1915 syntyi Erkki – isäni. Kolmen vuoden päästä syntyi puolesta vuorokauden kuopus Matti. Noin kolme kuukautta Martin syntymän jälkeen, isä Antti kuoli vatsatautiin (isäni epäili myöhemmin, että kyseessä oli vatsasyöpä). Saara jäi leskeksi neljän pojan kanssa, joista vanhin oli 10 -vuotias ja nuorin 3 kuukautta. Sitten tuli pitempi jakso ettei kirkonkirjoihin tullut mitään merkintää, elämä jatkui ja lapset kasvoivat. Seuraavaksi olivatkin häät, kun Matti vihittiin 4.5.1930 avioliittoon Anna Katri Paavilaisen kanssa, joka oli syntynyt 1.2.1908 Joutsenossa. Seuraavana vuonna 28.1.1931 syntyi vanhin serkkuni Antti Kalevi, joka on toinen elos-

sa olevista serkuistani ja hän on myös ainoa, jolta olen saanut tietoja tätä kirjoitusta varten.

Juuri nuorukaiseksi varttuneita isääni ja setiäni kohtasi kesällä suuri suru, äiti Saaran kuollessa rintasyöpään 17.6.1932. Tilan pitäminen jäi 19, 17 ja 14 – ikäisten poikien harteille. Vanhimman veljen perheen tuella selvitettiin, kun Anna – tati auttoi mm. pyykinpesussa. Nuorin Matti hoiti kotityöt ja lypsi lehmät, Sulo ja isäni tekivät tilan muut askareet. Talomme Noskuassa sijaitti aivan Herrojenmäkeen menevän tien varressa, joten matkamiehet yöpyivät mielellään tupaa kiertävillä penkeillä. Näin jatkui talvisotaan saakka, ainastaan armeijan katkaistessa jokaisen ruutiinit vuorollaan.

Matti-setäni perheessä oli kolme iloista perhetapahtumaa, kun Eila Annikki (11.9.1932), Pertti Johannes (29.8.1935) ja Anja Siviä (7.9.1937) syntyivät. Talvisodan syttymisen jälkeen setäni perhe lähti evakkoon. Tammelaassa he olivat evakossa kolmessa eri paikassa, joista ensimmäinen oli Riihivalkaman kansakoulu. Tammelaassa oloaikana syntyi myös serkkuni Väinö Matias 20.3.1940. Tammelaasta he menivät sitten ensimmäisen kerran Hausjärvelle, Haminkylän Metsä-Simolaan.

Takaisin Antrean Noskuaan palattiin keväällä 1942, jossa aloitettiin innokkaasti paikkojen siivous ja korjaus.

Eihän kukaan kuvitellutkaan, että paluu olisi lopullinen? Talossa oli harjoitettu ilkivaltaa, ikkunoihin oli rikottu ja mm. ovien paikkoja muutettu. Kun he ehtivät kotiutua, sainkin yhden serkun lisää. Perheeseen syntyi Keijo Taisto Joo-seppi 6.2.1943.

Seuraavana vuonna Perhe lähti lopullisesti Noskuasta ja määränpäähän oli tällä kertaa Viljakkala. Serkkuni Antti, joka oli tällöin 13 vuotias, kulki yksin Noskuasta sian ja lehmän kanssa Sulka-valle. Se oli aikaa, jolloin lapsetkin joutuivat aikuisten töihin. Viljakkalasta he siirtyivät Hausjärvelle, ensin Lavikkoon ja sieltä Turkkhaudalle Hannebergin kartanoon. Oitin Syväjoen Vahteristoon he lopulta muuttivat 1947. Siellä syntyi myös nuorin serkkuni Markku Viljam 17.1.1948. Vahteristosta minulle tuli hyvin rakas paikka, jossa vietin paljon aikaa lapsuudessani. Anna-täti ja Matti-setä olivat kuin mummo ja pappa minulle, joita minulla ei ollut, kun kummatkin olivat kuolleet ennen syntymääni.

Isäni ja Martti-setäni tulivat Hausjärvelle 1950-luvun alussa. Sulo oli kaatunut Ihantalassa 8.8.1944. Näin aloitettiin elämä Hausjärvellä sodan jälkeen.

*Hausjärvellä 18.2.2011
Marja-Leena Andersin*

Valokuvan hääpari on vuonna 1930 vihityt Anna os. Paavilainen ja Matti Pyyhtiä. Keskellä eturivissä 15 ikäinen isäni Erkki Pyyhtiä ja hänen oikealla puolellaan isoäitini Saara Pyyhtiä. Takarivissä toinen oikealta on Liisa Ora vierellään Helena Ora.

Kuparsaaren Pyyhtiät -sukuseura

HALLITUS 2010-2011

Puheenjohtaja	Ilmo Pyyhtiä Hevossalmentie 26 B 4 00870 HELSINKI	09-698 4115 040-545 3845 ilmo.pyyhtia@gmail.com ilmo.pyyhtia@dlc.fi
Varapuheenjohtaja	Kerttu Pyyhtiä Kuusistontie 3 A 19 12700 LOPPI	019-440 255 040-831 5521
Sihteeri	Jarmo Pyyhtiä Kaakinmaantie 102 36430 SAHALAHTI	03-376 3226 050-486 8804 jarmo.pyyhtia@kolumbus.fi jarmo.pyyhtia@nokia.com
Taloudenhoitaja	Putkisalo Satu Paavontie 2 as. 3 54100 JOUTSENO	050-300 9667 satu.putkisalo@saunalahti.fi
Jäsenet	Marja-Leena Andersin Itätie 11 12240 HIKIÄ	019-768 032 040-748 1980 marja-leena.andersin@a-katsastus.fi marja-leena.andersin@saunalahti.fi
	Heimo Pyyhtiä Paloasemantie 4 15880 HOLLOLA	040-415 5399 03-780 1780
	Sirpa Pyyhtiä Kauppakartanonkatu 8 A 16 00930 HELSINKI	041-530 4919 sirpa.pyyhtia@kolumbus.fi
	Riitta Pyyhtiä Viertolankaari 2 as. 5 21420 LIETO	044-323 9473 riitta.pyyhtia@gmail.com
	Timo Järvisalo Leppätie 4 74100 KIURUVESI	050-560 5628 timo.jarvisalo@kisapaino.fi

TOIMINTASUUNNITELMA 2011-2012

- Sukukokous Ikaalisissa 2011
- Sukututkimuksen jatkaminen
- Perinnekeräyksen jatkaminen
- Sukukirjan materiaalin tallentaminen
- Hallitus jatkaa sukukirjan toimitustyötä
- ”Pyyhtiä Sukulehti” julkaistaan kesäkuussa 2011
- Kerätään varoja sukujulkaisua varten
- Hallitus toteuttaa säännöissä todetut hallinnolliset tehtävät

Pyyhtiä sukulehti

Kuparsaaren Pyyhtiät-sukuseura

Päätoimittaja: Ilmo Pyyhtiä

Taitto ja paino: www.kisapaino.fi

Kuparsaaren Pyyhtiät -sukuseura

TALOUSARVIO VUODELLE 2012

Varsinainen toiminta

Jäsenmaksutuotot	1200,00
Muut tuotot	0,00
Postikulut	100,00
Jäsenlehtikulut	100,00
Kokouskulut	400,00
Muut kulut	300,00
Tuottojäämä	300,00

Sijoitus- ja rahoitustoiminta

Korkotuotot	3,00
Tuottojäämä	3,00
Tilikauden ylijäämä	303,00

TULOSLASKELMA JA TASE 1.1. - 31.12.2010

TULOSLASKELMA

Varsinainen toiminta

Jäsenmaksutuotot	1110,00
Muut tuotot	0,00
Postikulut	240,30
Jäsenlehtikulut	0,00
Kokouskulut	760,00
Muut kulut	51,00
Tuottojäämä	58,70

Sijoitus- ja rahoitustoiminta

Korkotuotot	3,95
Tuottojäämä	3,95
Tilikauden ylijäämä	62,65

TASE

Vastaavaa

Vaihtuvat vastaavat	
Pankkitili Nordea 115835-130267	3607,83

Vastaavaa yhteensä **3607,83**

Vastattavaa

Oma pääoma	3425,18
Tilikauden tulos	62,65
Vieras pääoma	
Siirtovelat	120,00
Vastattavaa yhteensä	3607,83

TASE-ERITTELY

Vieras pääoma	
Siirtovelat	
Ainaisjäsenmaksut	
Johansson Ilkka	30,00
Järvisalo Timo	30,00
Orava Reijo	30,00
Pyyhtiä Ilmo	30,00
yhteensä	120,00

Iloa ja energiaa!

Spa &
Fun

Wellness &
Sport

Wellness &
Relax

Wellness &
Food

Fest &
Dance

Spa &
Meet

**Tervetuloa Ikaalisten Kylpylään,
tulit sitten yksin, kaksin tai perheen kanssa,
meillä viihtyvät kaikki!**

IKAALISTEN KYLPYLÄ

Puh. (03) 4511 • www.ikaalistenkylpyla.fi

IKAALISTEN KYLPYLÄ

Puh. (03) 4511 • www.ikaalistenkylpyla.fi

SUKUSEURAN JUHLA- JA KOKOUSHMATKA IKAALISTEN KYLPYLÄÄN

Lähde sukuseuran kylpyläkokoukseen Ikaalisiin 3.9.- 4.9.2011

Matka sopii kaikenikäisille, viettäkää nyt koko perheen kylpyläviikonloppu.
Kylpylän lisäksi hotellin hoito-osastolta löytyy mm. kosmetologiaa, hierontaa ja kampaajaa.

Alueella on myös Ti-Ti Nallen talo pienemmälle väelle
sekä tietysti monipuoliset liikuntamahdollisuudet ja illalla tanssia.

MATKAOHJELMA

LAUANTAI 3.9.

Ilmoittautuminen pääarakennus Mainingin vastaanotossa

- 13.00 – 15.00** Sukujuhla ja -kokous Wanhassa Ravintolassa
14.00 Kahvi ja kahvileipä
15.00 – 19.30 Majoittuminen Kylpylä-Hotelliin ja vapaata esim. kylpylässä
19.30 – Yhteinen päivällinen ravintola Violetassa
20.45 – Illan vietto ravintolassa vaikka tanssien

SUNNUNTAI 4.9.

- 8.00 – 11.00** Vesitropiikki ja saunat / 2.5 tuntia / hlö
8.00 – 11.00 Aamiainen / ravintola Violetta

Hyvää kotimatkaa...

Perille Ikaalisten Kylpylään löydät osoitteella:

Hämylöntie 2, 39500 IKAALINEN

Varaa majoituksesi suoraan Hotellista 29.7.2011 mennessä,
puh. 03 451 2100.

Mainitse Kuparsaaren-Pyyhtiät sukuseuran kiintiö
varauksen yhteydessä hintaan:

120 € (134 €) / 1 vrk / huone / 2 aikuista
TAI 2 aikuista + 1-2 lasta alle 15 v.

90 € (100 €) / 1 vrk / huone / aikuinen yksin asuessa
TAI pariton ryhmässä

Majoitushinnat YkkösBonus- tai Plussakortilla
(suluissa olevat hinnat ilman em. kortteja).
Tarjoushinta koskee myös perjantaita 3.9.,
joten voit viettää myös edullisen pitkän kylpyläviikonlopun.

MAJOITUS SISÄLTÄÄ:

- yöpymisen
- aamiaisen
- vesitropiikki ja saunat (2.5 h) illalla
- vesitropiikki ja saunat (2.5 h) aamulla
- kuntosalin vapaan käytön
- wellness & sport-ohjelmat hotelliasukkaille
- vapaan pääsyn illalla tanssiravintolaan

Ilmoittaudu päivälliselle 22.8. mennessä joko Kerttu Pyyhtiälle p. 040 831 5521 tai Jarmo Pyyhtiälle p. 050 486 8804.
Kerro myös mahdollisista ruokavalioistasi. Päivällisen hinta on 28 euroa. Myös muut tiedustelut Kertulle ja Jarmolle.

